

1-2 Betreft d. v. 26 december 2005 van de gemachtigde om te nemen -
 1-2. Menus genomen op 17 december 2005.

Vast door
 → vonnis d. 23 januari 2006

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE** dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 12 december 2005 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen:

Not. nr. DE 66.14.1914/01/26.

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, arbeider, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____, arbeidster, geboren te _____ op _____, wonende te _____
3. _____, metaalbewerker, geboren te _____ op _____ wonende te _____

Verdacht van :

Te

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A.-bij inbreuk op artikel 44 § 1-1., 64, eerste, tweede, derde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)

-en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste

hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

-feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

1. de derde op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 oktober 1996 tot en met 30 juni 1997 (stuk 95 van 66.14.1914/01):
het plaatsen van een balkon aan de rechterzijgevel (stuk 2 en 13(foto 1) van 66.14.1914/01);

2. de derde op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 oktober 1996 tot en met 30 juni 1997 (stuk 95 van 66.14.1914/01):
het plaatsen van een tuinhuis van ongeveer 3 op 2,5 meter (stuk 3)

3. de derde op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 oktober 1996 tot en met 30 juni 1997 (stuk 95 van 66.14.1914/01):
de eerste en de tweede op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 juli 2000 tot en met 31 augustus 2000 (stuk 42 van 66.14.1914/01):
het plaatsen van een afdak met een breedte van ongeveer 2,50 meter over het terras aan de achterzijde (stuk 3 van 66.14.1914/01)

4. de eerste en de tweede op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 juli 1999 tot en met 31 augustus 1999 (stuk 19 van 66.14.1914/01):
het plaatsen van een carport van 7 op 3,30 meter links en rechts van woning tegen de zijgevel (stuk 2 en 13(foto 1 en 2) van 66.14.1914/01)

5. de eerste en de tweede op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 juli 2000 tot en met 31 augustus 2000 (stuk 70 van 66.14.1914/01):
het plaatsen van een hondenhok van ongeveer 5 op 3 meter (stuk 3 van 66.14.1914/01)

gelegen in recreatiegebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 2 van 66.14.1914/01).

B.-bij inbreuk op artikel 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)

-en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,

-feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 146 al. 1 7°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening werken, handelingen of wijzigingen die in een inbreuk zijn op de bouw- en verkavelingsvergunningen die zijn verleend krachtens het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden te hebben

De strafsancie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden..

In casu:

1.de derde op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 oktober 1996 tot en met 30 juni 1997 (stuk 95 van 66.14.1914/01):

het niet naleven van 5. D. van de stedenbouwkundige voorschriften van de verkavelingsvergunning afgeleverd door het College van burgemeester en schepenen d.d. 11 september 1989 dat bepaalt:

“een plat dak of dakvlakken met een helling van maximum 35 graden.” (stuk 15 van 66.14.1914/01).

-het niet naleven van 5. C. van de stedenbouwkundige voorschriften van de verkavelingsvergunning afgeleverd door het College van burgemeester en schepenen d.d. 11 september 1989 dat bepaalt:

“de hoogte van konstruktie, gemeten van het grondpeil tot de bovenkant van de kroonlijst of de onderkant van dakoversteek mag maximaal 3 m00 bedragen....” (stuk 15 van 66.14.1914/01).

terwijl in casu de afstand tussen het maaiveld tot onderzijde goot 3,15 meter bedraagt en de totale hoogte van het gebouw meer dan 6,50 meter is (stuk 2 van 66.14.1914/01)

2.de derde op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 oktober 1996 tot en met 30 juni 1997 (stuk 95):

het niet naleven van 5. C. van de stedenbouwkundige voorschriften van de verkavelingsvergunning afgeleverd door het College van burgemeester en schepenen d.d.

11 september 1989 dat bepaalt:

“Er zijn geen bovenverdiepingen toegelaten.” (stuk 15 van 66.14.1914/01) terwijl in casu de zolderverdieping werd ingericht met twee slaapkamers en een berging (stuk 2)

C.de eerste vanaf 25 april 1998 (stuk 19 van 66.14.1914/01) tot 30 juli 2004 en de tweede vanaf 8 maart 2001 tot 12 februari 2004 en vanaf 3 augustus 2004 (stuk 3 van 66.L2.9209/04) tot en met datum der dagvaarding

-bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-7°, 66 tweede, derde, vierde en laatste lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen het gebruik van vergunde gebouwen te hebben gewijzigd voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst, terzake in strijd met artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen en artikel 54 van het decreet van 12 november 2003 waarbij artikel 192bis in het decreet van 18 mei 1999 wordt ingevoegd waardoor het hoger vermeld besluit met terugwerkende kracht vanaf 9 september 1984 tot 1 mei 2000 wordt opgenomen.

-feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-6°, 146-1° en 6°, 147, 149, 192bis 5° en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 en artikel 2 § 1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse regering van 26 april 2002, te hebben uitgevoerd namelijk door zonder stedenbouwkundige vergunning de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk gewijzigd te hebben van de functiecategorie verblijfsrecreatie naar de functiecategorie wonen en meer bepaald door het permanent bewonen van een gebouw dat gelegen is binnen een zone die op het gewestplan is aangeduid als “gebied voor verblijfsrecreatie”.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: vakantieverblijf, 6 a 36 ca
wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

op	wonende te	en	geboren te
	geboren te	op	wonende

te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op

28/11/1997 geregistreerd op 03/12/1997.

D.de derde op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 oktober 1996 tot en met 30 juni 1997 (stuk 95):

bij inbreuk op artikel 4 van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, geen beroep te hebben gedaan op een architect voor de controle op de uitvoering der werken voor welke door de wetten, besluiten en reglementen een voorafgaande aanvraag om toelating tot bouwen is opgelegd.

Met de omstandigheid voor de eerste en de tweede dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A3, A4, A5 en C de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

Met de omstandigheid voor de derde dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2, A3, B1, B2 en D de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk 30 juni 1997. De verjaring van de strafvordering tijdig en regelmatig gestuit zijnde binnen de vijf jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf werd gepleegd, met name en ondermeer door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door het proces-verbaal d.d. 30 mei 2002 (stuk 40).

De rechtbank nam kennis van:

- de dagvaarding waarmee de zaak aanhangig werd gemaakt voor de terechtzitting d.d. 14 november 2005 en die op 12 september 2005 werd betekend aan de eerste en tweede beklaagde en op 23 september 2005 aan de derde beklaagde telkens door afgifte van het exploit en aan de politie ;
- gezien het ontvangstbewijs waaruit blijkt dat eerste en tweede beklaagden op 13 september 2005 en de derde beklaagde op 24 september 2005 het hun bestemde exploit ontvingen ;
- de overschrijving van deze aanhangigmakende dagvaarding op het hypotheekkantoor te _____ op 28 september 2005 onder het nummer _____ zodat voldaan is aan de voorwaarde vastgelegd in artikel 160 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- de beslissing d.d. 14 november 2005 van deze rechtbank om niet in te gaan op de vraag tot uitstel uitgaande van de verdediging van de eerste en de tweede beklaagde en de zaak te behandelen;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 14 november 2005:

- het **openbaar ministerie** in de persoon van _____ substituit-procureur des Konings in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis;
- de **derde beklaagde** _____ in zijn middelen van verdediging voorgedragen door hemzelf;

De **beklaagden** en verschenen niet,
 noch lieten zij zich vertegenwoordigen.

1. Weigering uitstel van behandeling

Op de terechtzitting d.d. 14 november 2005 waren de eerste en de tweede
 beklagde aanvankelijk aanwezig, bijgestaan door hun raadsman, mr.
 loco mr. advocaten te De raadsman van deze
 beklagden verzocht om een uitstel van behandeling van de zaak. De derde
 beklagde stelde uitdrukkelijk dat hij geen uitstel vroeg en de zaak behandeld
 wenste te zien.

De rechtbank stelt vast dat de beklagden reeds op 12 september 2005 het voor hen
 bestemde exemplaar van de dagvaarding in ontvangst namen.

Aldus beschikten deze beklagden over een voldoende ruime periode om een advo-
 caat te raadplegen en hun verdediging voor te bereiden. De beklagden raadpleeg-
 den trouwens tijdig een advocaat, die bij brief d.d. 20 september 2005 zijn
 tussenkomst aan de rechtbank kenbaar maakte en die verzocht de zaak te weerhou-
 den tot zijn komst op de terechtzitting. Er werd niet gemeld dat om een uitstel zou
 worden verzocht, laat staan dat een reden voor uitstel werd aangegeven.

Er was aldus geen enkele reden voor uitstel voorhanden.

Het nodeloos vragen van uitstel vertraagt de procesgang en is een verspilling van
 middelen en energie: het openbaar ministerie ziet er op toe dat een voldoende
 ruime periode voor de datum van de terechtzitting de dagvaarding en dagstelling
 wordt betekend ook rekening houdend met het aantal zaken dat die terechtzitting
 voor behandeling wordt vastgesteld, de behandelende parketmagistraat bereidt het
 dossier voor met het oog op behandeling, de rechtbank bereidt eveneens het dossier
 voor, de derde beklagde bereidde zich eveneens voor op een behandeling van de
 zaak...

Aldus kon de rechtbank niet ingaan op het ongefundeerd verzoek tot uitstel,
 waarop de beklagden en hun raadsman stelden verstek te laten gaan, wat hun vol-
 komen recht was.

2. Feitelijke gegevens zoals ze uit het dossier blijken

2.1

De toenmalige gemeentepolitie van stelde op 19 maart 2001
 de volgende overtredingen vast (stuk I, strafdossier):

- permanente bewoning van een weekendverblijf te
- afwijkingen van het vergunde bouwplan, namelijk onder meer:
 - plaatsen van een balkon aan het raam van de rechter zijgevel;
 - groter uitvoeren van een raam op de beneden verdieping;
 - plaatsen van een raam in de achtergevel ter hoogte van de zolderver-
 dieping;

- inrichten van de zolderverdieping met twee slaapkamers en een berging;
- plaatsen van een carport van 7 x 3,30 m;
- aanleggen van een terras langs de achterzijde over de gehele breedte van de woning;
- plaatsen van een tuinhuis en een hondenhok in de tuin.

2.2

De eerste beklagde verklaarde (stuk 19, straf dossier) sedert augustus 1997 samen met de tweede beklagde eigenaar te zijn van het perceel en het pand en de woning in die toestand te hebben aangekocht van de derde beklagde. De twee carporten richtte hij wel zelf op in de zomer van 1999, wat hij volgens door hem bij de gemeentediensten ingewonnen inlichtingen ingewonnen, zonder vergunning mocht doen. De veranda werd eveneens door de vorige eigenaar geplaatst. Hij verklaarde er permanent te wonen sedert 25 april 1998 en dit zeker te zullen blijven doen. De tweede beklagde bevestigde de verklaring van haar partner, de eerste beklagde (stuk 22, straf dossier).

2.3

De derde beklagde verklaarde de werken volledig in eigen beheer, zonder tussenkomst van een architect, te hebben uitgevoerd (stuk 26, straf dossier). Hij erkende de bouwplannen niet volledig te hebben gevolgd en de vastgestelde afwijkingen te hebben uitgevoerd. Hij plaatste onder meer een afdak, doch geen veranda. Hij stelde de nieuwe eigenaars alleszins gewezen te hebben op het feit dat permanente bewoning niet toegelaten was.

2.4

Bij brief d.d. 29 oktober 2004 (stuk 19, subkaft permanent wonen, straf dossier) stelde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (GSI) een herstelvordering in strekkende tot staking van het strijdig gebruik, wat impliceert: het weekendverblijf niet langer permanent bewonen.

Bij brief d.d. 16 december 2004 (stuk 63, straf dossier) stelde de GSI een herstelvordering in strekkende tot herstel in de oorspronkelijke staat door:

- verwijderen balkon aan raam rechter zijgevel;
- verwijderen van de carports aan de zijgevels;
- verwijderen van het hondenhok van +/- 5m x 3m;
- verwijderen van het afdak aan de achtergevel;
- verwijderen van alle afbraakmaterialen naar een daartoe bestemde stortplaats;
- verwijderen van eventuele vloerplaat en funderingen van de te verwijderen constructies;
- herstellen van het maaiveld tot op het oorspronkelijk niveau.

Tevens werd de staking van het strijdig gebruik gevorderd wat impliceert: het weekendverblijf niet langer permanent bewonen.

Tevens werden de volgende bouw- of aanpassingswerken voorgesteld:

- dakhelling uitvoeren zoals vergund (max. 35°);
- de slaapkamers op de zolderverdieping verwijderen.

Er werd een dwangsom van 125,00 euro per dag niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn gevorderd.

2.5

Op 29 september 2004 verklaarde de tweede beklagde (stuk 15, kافت permanent wonen, straf dossier) dat zij na een onderbreking van meer dan een half jaar terug permanent was komen wonen op het adres te Zij
woonde niet meer samen met de tweede beklagde.

3. Karakter van het misdrijf omschreven onder de tenlastelegging C waarvoor de eerste (25 april 1998 tot 30 juli 2004) en de tweede beklagde (8 maart 2001 tot 12 februari 2004) worden vervolgd en gevolgen voor het niet gelden van de strafsanctie van de instandhouding

3.1

Deze kamer van de rechtbank heeft in het verleden aangenomen dat wat betreft de niet vergunde bestemmingswijziging van recreatie in permanente bewoning er een onderscheid diende te worden gemaakt tussen de bestemmingswijziging op zich (het ogenblik waarop tot permanente bewoning werd overgegaan) en de instandhouding van deze illegale toestand. Het openbaar ministerie maakte voor dergelijke feiten geen onderscheid tussen de bestemmingswijziging op zich en de instandhouding en voorzag in de omschrijving naar tijd slechts in één strafbare periode. De rechtbank ging steeds op gemotiveerde wijze over tot heromschrijving en maakte een opsplitsing tussen het tijdstip van de bestemmingswijziging (of de inbreuk op de voorschriften van de verkavelingvergunning) en de verdere periode van strafbare instandhouding.

3.2

Het hof van beroep te Gent heeft zich bij arrest d.d. 25 maart 2005 (inzake nr. parketnr. onuitg.) in andere zin uitgesproken. Het hof maakt met dit arrest de door een kamer van deze rechtbank eerder gemaakte opsplitsing tussen bestemmingswijziging en instandhouding ongedaan en beschouwt blijkbaar de niet vergunde bestemmingswijziging en het voortdueren van die wijziging als één (voortdurend) misdrijf zonder dat er een onderscheid kan worden gemaakt tussen de bestemmingswijziging op zich en de instandhouding ervan.

3.3

Deze rechtbank en kamer sluit zich thans aan bij dit standpunt van het Gentse hof van beroep en neemt aan dat de notie instandhouding vreemd is aan een niet vergunde bestemmingswijziging. Instandhouding impliceert immers een passieve gedraging, namelijk het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk uitgevoerde wijziging een eind te maken (vgl. Cass. 4 februari 2003, nr. www.cass.be). Een wijziging van de bestemming recreatief verblijf in

permanent wonen veronderstelt eens gerealiseerd verder actieve daden – zoals steeds door het openbaar ministerie werd betoogd – om de gewijzigde bestemming te behouden. Eens die actieve daden – op die plaats verblijven, slapen, bezoekers ontvangen, het centrum van zijn activiteiten hebben, bereikbaar zijn enz. – verdwijnen, zal ook de bestemmingswijziging verdwijnen. Het laten voortduren van de bestemmingswijziging vergt dus meer dan een passieve gedraging.

4. De gegrondheid van de strafvordering

4.1

Uit de voormelde feitelijke gegevens blijkt afdoende dat de derde beklaagde zich heeft schuldig gemaakt aan de feiten zoals omschreven in de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, B.1, B.2 en D. De derde beklaagde heeft op de terechtzitting van 14 november 2005 overigens uitdrukkelijk gesteld het hem ten laste gelegde niet te betwisten.

4.2

Uit de feitelijke gegevens blijkt eveneens het bewijs van de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A3, A.4, A.5 en C in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde. Zij hebben de carport en het hondenhok opgericht. Zij hebben, zoals duidelijk blijkt uit hun verklaring, bewust de hoofdfunctie van het onroerend bebouwd goed geheel gewijzigd van de functiecategorie 'recreatief verblijf' naar de functiecategorie 'wonen' door een gebouw dat gelegen is in een gebied voor verblijfsrecreatie permanent te gaan bewonen.

5. De straftoemeting

5.1

De feiten zoals omschreven onder de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, B.1, B.2 en D voor de derde beklaagde en onder de tenlastelegging A 3, A.4, A.5 en C voor de eerste en de tweede beklaagde, vormen telkens de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen bij toepassing van artikel 65, eerste lid, van het Strafwetboek voor elk slechts één straf moet worden opgelegd.

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die onder meer blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover die de rechtbank bekend zijn.

5.2

De door de beklaagden gepleegde feiten kunnen niet worden getolereerd. De beklaagden moet de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De beklaagden mogen hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – laten prevaleren.

5.3

De *eerste beklagde* is thans jaar. Uit het inlichtingenbulletin blijkt dat hij lasser van beroep is. Hij beschikt over een onberispelijk strafrechtelijk verleden, wat mildheid in de straftoemeting verantwoordt.

De *tweede beklagde* is thans jaar. Volgens het inlichtingenbulletin is zij arbeider. Zij beschikt eveneens over een onberispelijk strafrechtelijk verleden wat mildheid toelaat.

De *derde beklagde* is thans jaar. Hij stelde metaalbewerker te zijn. Hij genoot echter een ziekte-uitkering, doch viel terug op een werkloosheidsuitkering. Hij beschikt ook over een vlekkeloos strafrechtelijk verleden, wat eenzelfde mildheid verantwoordt.

5.4

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem aan te sporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

5.5

Het komt de rechtbank dan ook passend en rechtmatig voor om aan de beklagden voor de bewezen geachte feiten omschreven onder de enige tenlastelegging de in het beschikkend gedeelte van dit vonnis bepaalde geldboete op te leggen.

5.6

Gezien de ten laste gelegde feiten voor de derde beklagde lopen tot 31 augustus 1999, dient de geldboete nog in Belgische franken te worden opgelegd, omgerekend in euro aan de omrekeningskoers 40,3399.

5.7

De beklagden werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en er mag worden gehoopt dat zij zich niet meer aan dergelijke feiten zullen schuldig maken. Er kan dan ook voor elk van hen uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor een gedeelte van de opgelegde geldboete, zoals in het beschikkend gedeelte van dit vonnis nader bepaald.

6. De herstellvordering

6.1

De GSI vorderde het herstel in de oorspronkelijke toestand evenals het staken van het strijdig gebruik, gekoppeld aan een dwangsom (cf. 1.4).

6.2

Het decreet van 18 mei 1999 (art. 149 § 1, eerste lid) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van de GSI of het CBS van het grondgebied waar de handelingen werden uitgevoerd. De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank. De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be).

6.3

De ingediende herstellvorderingen zijn naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van de misdrijven een einde te stellen en leggen aan de beklaagden geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. De herstellvordering moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis, waarbij de herstelmaatregelen aan de beklaagden slechts kunnen worden opgelegd voor zover zij voor het onderliggende feit vervolgd werden en veroordeeld worden.

6.4

Door de GSI werd zoals vermeld gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 125,00 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagden om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen.

6.5

De herstelmaatregel moet worden bevelen tegenover elke wegens het stedenbouwmisdrijf veroordeelde persoon. Als bijzondere vorm van teruggave zijn alle wegens eenzelfde stedenbouwmisdrijf veroordeelde (mede)daders hoofdelijk gehouden tot het voldoen van de bevelen herstelmaatregel. De omstandigheid dat een veroordeelde niet langer eigenaar is, neemt niet weg dat lastens hem de herstellvordering kan en moet worden bevelen (vgl. G. DE BERSAQUES, B. HUBEAU en P. LEFRANC, *De sanctionering van stedenbouwmisdrijven. Handhavingsmaatregelen*, Brugge, Die Keure, 2001, nr. 212-213, p. 126-128 en de daar in die zin geciteerde

en door deze rechtbank bijgetreden rechtspraak).

6.6

Artikel 198*bis* van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals ingevoegd door artikel 11 van het voormelde decreet van 4 juni 2003, bepaalt dat de regels inzake het in te winnen eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid pas in werking treden nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is opgericht en het huishoudelijk reglement is goedgekeurd, wat nog niet is gebeurd.

Waar de Hoge Raad voor het Herstelbeleid aldus nog niet officieel werd geïnstalleerd, dient en kan diens advies – zoals bepaald door D.O.R.O. – nopens de herstellvordering niet worden ingewonnen.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen :

- Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 22, 31 tot en met 37, 40 en 41;
- Wetboek van strafvordering, art. 162, 179, 182, 184, 185 en 186, 189, 190, 190ter, 194, 195;
- Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, art. 1;
- Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 50, 65, eerste lid, 66 ;
- Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, art. 42 § 1, 6°, 7°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68;
- Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 1, 2, 99 § 1, 5° c, 6°, 146 al. 1, 1°, 3°, 6°, 147, 148, 149, 192*bis* 5° en 204;
- Besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, art. 2 § 1;
- Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art 29 en het koninklijk besluit van 18 december 1986 betreffende de commissie voor financiële hulp van slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, art. 58 ;
- Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;
- Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;
- Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;
- Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;
- Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;
- Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;
- Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOEND OP TEGENSpraak TEN AANZIEN VAN DE DERDE
BEKLAAGDE EN BIJ VERSTEK TEN AANZIEN VAN DE EERSTE EN
TWEDE BEKLAAGDE

VERKLAART de eerste beklagde _____ en de tweede beklagde _____
schuldig aan de feiten omschreven onder de tenlastelegging **A3,**
A.4, A.5 en C;

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek;

VEROORDEELT de eerste beklagde _____ voor de feiten voorwerp
van de tenlastelegging A.3, A.4, A.5 en C samen tot een **GELDBOETE** van **250,00**
euro, met 45 deciemmen verhoogd (x 5,5), 1.375,00 euro bedragend;

ZEGT dat bij gebreke aan betaling binnen de door de wet bepaalde termijn, de las-
tens de eerste beklagde _____ uitgesproken geldboete van 1.375,00 euro
zal kunnen worden **VERVANGEN** door een gevangenisstraf van 70 dagen;

GELAST gedurende een termijn van drie jaren gewoon **UITSTEL** van tenuitvoer-
legging voor een gedeelte **groot 100,00 euro** van de opgelegde geldboete van
250,00 euro en bepaalt het met uitstel bepaalde gedeelte van de vervangende
gevangenisstraf op 30 dagen;

VEROORDEELT de tweede beklagde _____ voor de feiten voorwerp
van de tenlastelegging A3, A.4, A.5 en C samen tot een **GELDBOETE** van **250,00**
euro, met 45 deciemmen verhoogd (x 5,5), 1.375,00 euro bedragend;

ZEGT dat bij gebreke aan betaling binnen de door de wet bepaalde termijn, de las-
tens de tweede beklagde _____ uitgesproken geldboete van 1.375,00
euro zal kunnen worden **VERVANGEN** door een gevangenisstraf van 70 dagen;

GELAST gedurende een termijn van drie jaren gewoon **UITSTEL** van tenuitvoer-
legging voor een gedeelte **groot 100,00 euro** van de opgelegde geldboete van
250,00 euro en bepaalt het met uitstel bepaalde gedeelte van de vervangende
gevangenisstraf op 30 dagen;

VERKLAART de derde beklagde _____ **schuldig** aan de feiten omschreven onder
de tenlastelegging **A.1, A.2, A.3, B.1, B.2 en D;**

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek;

VEROORDEELT de derde beklagde _____ voor de feiten voorwerp van de tenlas-
teleggingen A.1, A.2, A.3, B.1, B.2 en D samen tot een **GELDBOETE** van **250,00**
franken, met 1990 deciemmen verhoogd (x 200) en omgerekend aan de omreke-
ningskoers 40,3399, 1.239,47 euro bedragend;

ZEGT dat bij gebreke aan betaling binnen de door de wet bepaalde termijn, de las-
tens de derde beklagde _____ uitgesproken geldboete van 1.239,47 euro zal kun-
nen worden **VERVANGEN** door een gevangenisstraf van 70 dagen;

GELAST gedurende een termijn van drie jaren gewoon **UITSTEL** van tenuitvoerlegging voor een gedeelte **groot 100,00 franken** van de opgelegde geldboete van 250,00 franken en bepaalt het met uitstel bepaalde gedeelte van de vervangende gevangenisstraf op 30 dagen;

SPREEKT lastens de beklaagden de
verplichting uit om elk **EENMAAL** een bedrag van 10,00 euro, met 45 deciemmen verhoogd, 55,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

LEGT de beklaagden en elk een vergoeding op van 25,00 euro zoals bedoeld door artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken.

VEROORDEELT de beklaagden hoofdelijk tot
twee derden en de beklaagde tot één derde van de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen gerechtskosten, in hun geheel begroot op de som van 211,16 euro.

BEVEELT de beklaagden op vordering van de
gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot het **herstel in de oorspronkelijke toestand** van het onroerend goed gelegen te en dit binnen een termijn van één jaar
vanaf de datum van huidig vonnis, namelijk door:

- verwijderen van de carports aan de zijgevels;
- verwijderen van het hondenhok van +/- 5m x 3m;
- verwijderen van alle afbraakmaterialen naar een daartoe bestemde stortplaats;
- verwijderen van eventuele vloerplaat en funderingen van de te verwijderen constructies;
- herstellen van het maaiveld tot op het oorspronkelijk niveau;

evenals tot **staken van het strijdig gebruik**, namelijk niet langer permanent bewonen van het weekendverblijf;

BEVEELT de beklaagde op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot het **herstel in de oorspronkelijke toestand** van het onroerend goed gelegen te en dit binnen een termijn van één jaar vanaf de datum van huidig vonnis,
namelijk door:

- verwijderen balkon aan raam rechter zijgevel;
- verwijderen van het afdak aan de achtergevel;
- verwijderen van alle afbraakmaterialen naar een daartoe bestemde stortplaats;
- verwijderen van eventuele vloerplaat en funderingen van de te verwijderen constructies;
- herstellen van het maaiveld tot op het oorspronkelijk niveau;

evenals het uitvoeren van de volgende **bouw- of aanpassingswerken**:

- dakhelling uitvoeren zoals vergund (max. 35°);
- de slaapkamers op de zolderverdieping verwijderen.

ZEGT voor recht bij toepassing van artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 dat voor het geval de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de vastgelegde termijn worden uitgevoerd de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de bevolen herstelmaatregel zullen kunnen voorzien.

ZEGT voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de beklaagden en een dwangsom zal worden verbeurd van 125,00 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
TWAALF DECEMBER TWEEDUIZEND EN VIJF.

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
substituut-procureur des Konings;
griffier.